

LaCrònica

Bona nit goyesca

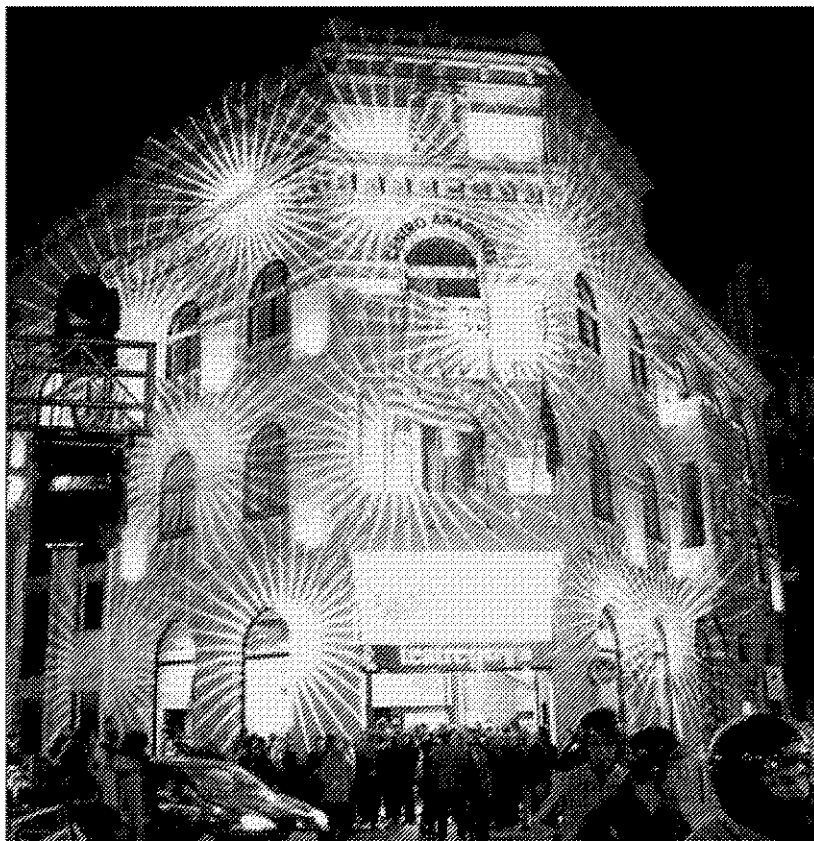
Teresa
Bruna

"Ara que tothom està en crisi, el teatre, sempre a contracorrent, no ho està. I nosaltres obrim un teatre. Que l'alegria d'avui serveixi d'homenatge als emprenedors culturals que aporten energia perquè Catalunya estigui al nivell cultural internacional que està en aquests moments". Són paraules de Daniel Martínez, president del grup Focus, pronunciades divendres a la nit en la cerimònia d'inauguració del remodelat teatre Goya. Des de 2/4 de 8 del vespre, la petita plaça que es forma al davant del teatre llueix ben il·luminada pels focus que destacaven aquells que hi anaven entrant. Filant prim, potser hi havia menys actors que altres vegades, però algú ens va explicar que, a causa de l'overbooking, ja s'ha preparat una segona nit d'estrena dimarts que ve, dia en què molts teatres fan festa i això facilita l'assistència dels actors.

Quina setmana per al teatre! Només dos dies després de la glamurosa estrena de *Què al Coliseum*, professionals de les arts escèniques, premsa, *vips* i polítics -aquesta vegada fins i tot el president de la Generalitat- van celebrar la reobertura de portes i teló del Goya, després d'unes complicades obres que han costat 3,7 milions d'euros.

El nou Goya no s'assembla gens al que va tancar les portes el 2004. Ara és un espai funcional, net i auster, de color gris dominant combinat amb fusta. El pati de butaques, en graderia, és ample i còmode. Amb les llotges laterals hi caben 520 persones, i divendres us puc dir que hi eren totes. Entre el vestibul i la platea hi ha el *foyer*, una sala polivalent amb bar, des d'on s'oferia una copa de cava de benvinguda.

La façana del nou Goya es va vestir de llums divendres al vespre per celebrar la primera nit de la nova vida del teatre
JORDI GARCIA

Ens traurem el barret per la impecable organització, que va fer que l'acte, amb força punts d'ordre del dia, transcorregués dins l'horari previst. Daniel Martínez, amb orgull i emoció, va agrair l'esforç als implicats. Després va venir la part sentimental: "El 1990 Focus estrenava aquí la seva primera producció, *Estan tocant la nostra cançó*. Per a una empresa que començava era excessiu, però ens la vam jugar. Divuit anys després, Focus reconstrueix el teatre i garanteix allargar la seva centenària història. Focus roda i torna al Goya". Martínez va acabar llegint uns paraules d'amor al teatre de Lorca. "Ho va dir fa 80 anys i encara ens ho creiem".

El va seguir el president Montilla, que va acabar amb unes paraules de Shakespeare. Impressionant quan, de sobte, un exèrcit de cambriers repartia, fila per fila,

copos de cava plenes per brindar tots junts amb les autoritats que eren a escena.

Quedava encara el segon gran esdeveniment de la nit: l'estrena d'*Els nois d'història*, escollida, dirigida i interpretada per Josep Maria Pou, director artístic del teatre. Insòlit piscolabis a la mitja part -divertiment inesperat per als no fumadors-, i aplaudiments calorosos al final d'un muntatge intel·ligent i ple de matisos. Pou va escollir un planter de joves actors amb poca experiència escènica, però d'actuació impecable. I com no podia faltar, hi va haver cançons, interpretades al piano en directe pels més joves: Ferran Vilajosana i Nao Albet, tots dos pianistes des de nens. La història del vell Goya es va entregar al públic en un llibre escrit i coordinat per Enric Gallén. Ara, una nova història acaba de començar.